

behandles ved Domsmandsret. En Simplificering af Retsplejen og en meget tiltrængt Lettelse af Landsretternes Arbejdsbyrde er paa dette Punkt mulig. Man stiller derfor Forslag om, at disse Sager fremtidig skal kunne behandles ved Domsmandsret.

Den omhandlede enklere Behandling ved Domsmandsret i Stedet for ved Nævningeting skal dog kun kunne bringes i Anvendelse, saafremt Sigtede selv samtykker deri, ligesom Retten, hvis de foreskrevne Betingelser ikke skønnes opfyldt, f. Eks. fordi det findes betænkeligt at lægge Sigtedes Tilstaaelse til Grund for Sagens Paa-dømmelse, eller Sigtedes mentale Tilstand gør det tvivlsomt, om han er i Stand til at afgive gyldigt Samtykke, skal kunne henvise Sagen til Behandling ved Landsretten. Der foreslaas derhos obligatorisk Forsvarerbeskikkelse i saadanne Sager, saaledes at Sigtede, forinden Samtykke til Domsmandsbehandling meddeles, kan faa fornøden juridisk Vejledning.

Forslaget har været forelagt for det i Retsplejelovens § 1023 omhandlede staaende Retsplejeudvalg, der har anbefalet det med Bemærkning, at det vil kunne medføre en ikke ubetydelig Lettelse for Landsretterne.

Til §§ 947, 948, 951 og 962.

Det har i Praksis — navnlig i de senere Aar — vist sig vanskeligt for Anklagemyndigheden at overholde den i § 947 fastsatte Ankefrist paa 14 Dage, idet Dommerkontorerne og Justitskontorerne paa Grund af Arbejdsbyrden ofte er meget længe om at udfærdige Domsudskrifterne, og disse undertiden først modtages af Anklagemyndigheden efter Ankefristens Udløb. Efter at det ved en af Højesteret den 24. Februar 1947 afsagt Kendelse (Højesteretstidende 1946, Side 849 og Ugeskrift for Retsvæsen 1947, Side 512) er fastslaaet, at den Omstændighed, at Ekspeditionen af Domsudskrifter er blevet forsinket, ikke kan begrunde en Overskridelse af Ankefristen, jfr. Retsplejelovens § 949, 2det Stykke, har Rigsadvokaten indstillet, at den i § 947 fastsatte Frist paa 14 Dage for Anke til Skade for Tiltalte forlænges til 3 Uger.

Justitsministeriet kan tiltræde Rigsadvokatens Forslag, der er anbefalet af Retsplejeudvalget.

Af lignende Grunde bør ogsaa den i § 948 for Anke fra Tiltaltes Side fastsatte Frist forlænges til 3 Uger.

Ændringen af § 962, 2det Stykke, er begrundet i samme Omstændigheder som foran angivet, medens Ændringen af § 951, 1ste Stykke, alene er af sproglig Karakter.

Til § 1018 g.

Ifølge § 1018 g skal Krav om Erstatning i Anledning af strafferetlig Forfølgning, hvis Sagen fremmes til Dom, fremsættes i Retten inden Sagens Optagelse. Under Henvi-sning til, at det ofte paa dette Tidspunkt er meget vanskeligt at bedømme, om der er Grund til at fremsætte noget saadant Krav, medens Dommen ofte indeholder et værdifuldt Grundlag for Erstatningsspørgsmaalets Afgørelse, har Sagførerraadet henstillet, at der tilvejebringes Hjemmel for, at Kravets Fremsættelse kan udskydes, indtil Dommen er afsagt. Raadet har derhos henvist til, at Forsvarere, som det fremgaar af den ved Højesterets Dom af 23. December 1942 (Højesteretstidende 1942 Side 518, Ugeskrift for Retsvæsen 1943 Side 109) afgjorte Sag, kan blive udsat for, at Klienten gør personligt Ansvar gældende for Forsvarerens Undladelse af rettidigt at fremsætte Erstatningskrav i en Sag, hvor Klienten frifindes, og at Hensynet til denne Risiko nu medfører Fremsættelse af mange ikke tilstrækkeligt begrundede Erstatningskrav.

Retsplejeudvalget har anbefalet, at Forslaget gennemføres, og Justitsministeriet kan ligeledes tiltræde dette, dog saaledes at der ikke gøres nogen Forandring i de hidtil gældende Regler om Nævningesager, hvor Skyldspørgsmaalet afgøres særskilt inden Sagens Optagelse til Dom. Ændringen foreslaas derfor begrænset til Sager, der behandles ved Underret eller ved Landsret ifølge Anke. Iøvrigt bør Erstatningsspørgsmaalet, selv om Kravet først fremsættes i Tilslutning til Domsafsigelsen, saa vidt muligt behandles straks og i alt Fald snarest muligt og under Medvirken af samme Dommere og Doms mænd som i Hovedsagen, saaledes at Gentagelse af den under Hovedsagen stedfundne Bevisførelse kan undgaas.

Til Forslagets § 2.

Paragraffen gaar ud paa, at de ved nærværende Lovforslags Gennemførelse opstaaende Overgangsspørgsmaal løses paa samme Maade, som de tilsvarende Spørgsmaal løstes, da Retsplejeloven traadte i Kraft.